

A Halak, szociális háló és a végső igazságok viszo...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:40 am

Dénes Mária

A Halak karmával (Napjegy, Sárkányfarok, Lilith, illetve több bolygóval a Halaknak megfelelő földi életen) rendelkező személyeknek két nagyon lényeges princípiummal az spirituális öntudatot, fontossági sorrendet megtestesítő Jupiterrel és az egyetemes egységet, az egész lét alapját jelentő egyetemes szeretettel, a népies teremtő képzeletet megtestesítő Neptunuszi elvvel kell harmóniába kerülniük. Egy jól kialakított, a földi, egyéni viszonyok között, úgy, mint egyetemesebb viszonylatokban helytálló, stabil öntudat nélkül a zavaros Neptunuszi örzelmeknek, hangulataiknak, szorongásainak, kedélyhullámzásainak, ellenőrizetlen kárpalkotási tevékenységeinek, vagyis hamis egységbe kerülniük a szétsejteknek esnek áldozatul a Halak karmával rendelkező személyek. Az ember ilyen alappal, illetve alap hiányában felszed, magára vesz, önkéntelenül felszippant, lemos és megjelenít, elfogad olyan mentális fogalmakat, viselkedés mintákat, viszonyulást, de leginkább imaginációt, képzet, vázlat, aminek spirituális alapjait, mály tartalmait, vágság igazságot és valódiságot nem gondolta, nem vizsgálta meg kellő mélységben. Csupán a Halak (XII-es ház) mádra sodródik az árral, mivelhogy mindenki ezt teszi, tázetes vizsgálata és önvizsgálata nélkül olyan öletkonceptiókhoz igazodik, amelyek nincsenek összhangban spirituális utjával, meggyűzőseivel, személyiséggel, fejlődési programjával s fűköt a vágság, kauzális, isteni igazságokkal. Igazodik ezen elvekhez, a kellő szellemi, spirituális befele fordulási erűfeszítése hiányában, valamint annak érdekében, hogy ne essen ki a közze, a társaság, vagy nehogy lemaradjon valamilyen a közzelemben fontosnak tartott megvalósulás, "pozitív" ölmény, netán valamilyen fontosnak talált kls elismerés, helyzet.

A Halak (XII-es ház) karmával szlett embernek nehéz lemondania a zavaros közze egytt haladás, a közze boldogulás, sőt megváltás eszmájára, nehéz individuális, egyéni személyiségt megtalálnia, és az felállalnia, fgggetlenül att, hogy mit tesznek, mit mondanak más emberek közze. T sokszor elfoglalja magát a másokon való passz-v csodálkozással, mások öppen köznöl levő elveinek közze, s természetesen a rászoruló megsegítésével. Rádásul öszre sem veszi, hogy közze lemaradt a saját, spirituális öberség fejlesztés szempontjából nagyon is nehéz ös közze, tábbdimenziós odafigyelést igénylő öletfeladatainak, sorsnezségeinek feltárásában

Ős beváltásában. Nem egyszer pontosan ezektől a legjobban, pontosan ezeket hártva a leginkább, s kompenzálva kálálban; nyos, illetve kevésb; nyos, de mindenóppen az idejót ő energiát felvéve, a tbbiek őletnek megsegát-ővel. Ezen megsegát-sekről, utbb ki szokott derlni, hogy fllslegesnek bizonyultak, sőt, ha nagyon tázetesek akarunk lenni akkor esetleg szellemi szempontból mág hártatták is a megsegát-tetteket, mert őves koncepciókat, l;st, elv;st szl;rd-tottak meg bennük. Pl. ez a veszélye társadalmi szinten a szociális hálnak, amely a megölhetőshez biztosított kis pönzekkel valójában szellemi ős gyakorlati pangásra, visszafejlődőre kősztetí az embert, (má akkor is, ha eredetileg nemes szándokok vezették az emberisőget a kialakításához). Radásul mivel a fejlődős ő az őnbcsőlá ő nagymórtokban ősszefőgg, a megsegát-tettek őnbizalmára, őnbcsőlá őre is zállesztő hatással van, r;szoktatva a koldus tudatra ős szellemre, s vőgő, ha nem figyelnek oda, koldus botra juttatva őket. Ami bent van megfelel, annak ami kint van. Nem egyszer a meggondolatlanul jőőkony embereket, a megsegát-tettek sorsukkal előgedetlenkedve (spirituális szempontból jogosan) meglopják vőgő, vagy valamilyen formában becsapják. Nem vőletlenő, hiszen őuk is, egy magasabb szinten b;rt, tiszta jő szándókban, de őlvezettők, visszafejlődőre kősztetők embert;rsaikat. Nem beszőlve azon kőpzet előltetődő őra, hogy a társadalom, a tbbi ember tartozik az őuk ell;tsukkal ős fenntart;ssal. Az ember a szellemi erőkkel, princípiumokkal ősszhangba kerőve őll talpra, saját szellemi, lelki ős gyakorlati erőfeszítősei, tapasztalat ős őldozat v;llal;ssai őr;nt, s nem őgy, hogy valaki, valakik (szőllőük, társadalom, bar;tok) őmogatják jobbről, balról.

A őlen megnőztem egy ővő ad;st a hajlőktalanokkal, koldusokkal. Egy dolog egészen világső; v;lt kőzben, hogy a koldusbotra jut;nt nem őgg a tanult;ggal, máveltsőggel őssze, mint ahogy első r;pillant;ssra hinnő az ember, mert az ott szereplő emberek kőz őtt mindenőle emberek voltak, mávőszek, intellektuelek, kőtkezi munk;ssok, szakemberek stb., akiknek őpp előg kőpessőgő lett volna a normális őletre, sőt egyeseknek má az őtlagosn;ll őbb is. A kőpessőgeknől magasabb szinten a spirituális felelőssőgtudatukban, őletkőpzeletőkben v;lltak labiliss; ős zavarodtak őssze. Ezőtall nem őrek ki az okokra. A felelőssőg v;llal;ss teh;nt nem csup;nt a társadalom szempontj;ből ő fontos, b;rt letagadhatatlan, hogy egyetlen kőz őssőnek sem mindegy milyen mor;llal, őntudattal ős felelőssőgtudattal rendelkező emberek őll. Vőgső soron azonban a felelőssőgv;llal;ss a szemőly sz;ss;ra a legfontosabb, kőll őnben soha nem lesz kőpes a fejlődősre, a társ;ssra, az őnbcsőlá őre, a valódi boldogs;gra, az őmmag;val ős az őlettel való előgedettsőgre, soha nem fogja megtapasztalni egy őni őletnek, sors;nt nagyszerő őgő, kőpessőgeit, azok győmőlcseit. Hamvas őla azt mondja, hogy a kőnn;nt ősszel az őlet őrtelme is odavősz. Minden sorskicselezőnek ez a háttul őtője vőgő. S ha az Isteni őrtelelem oda vősz, akkor oda a boldogs;g is. Ášgy vagyunk bejllő-tődva, hogy az őrtelmessőg, fontoss;g őrtet nőlkőll ki őresedőnk, ki őgőnk, lőnyegtelenő v;llunk. A kőzhiedelemmel ellentőben a fontoss;gtudatot nem kő-vőlrő, a kőll ősső visszaigazol;ssokból kapjuk meg a legtbb;ss;rt, hanem abből, ha őletőnk ős rendeltős őnk ősszhangban őll egym;ssal. A visszaigazol;ssok jő, sőt kellenek, de a kőll ősső visszaigazol;ssokon felőll van egy ann;nt elsődlegesebb, alapvetőbb főrumunk, amely őbbek kőz őtt megnyilatkozik a lelkiismeretőnk hangj;nt keresztőll. Aminek hangj;nt egy őbkőnt kőnn;nt ődeig, őr;nt elhallgattatni, de hosszőtvon ann;nt nehezebb, s egyre őbb őtselekvőst, kompenz;nt ő őnyel a Halak karm;nt ő, vagy megpakolt XII-es házzal rendelkező emberektől is. Az Isten szemszőg őb őll nőzve teh;nt nem elsődlegesen fontos, hogy hány embert segát-tettem, illetve hatottam meg, hanem az, hogy saját sorsomat beváltottam-e, gubancimat feloldottam-e, a szemőlyemet, vibr;nt őmat felemeltem-e. Az Isteni lőnyővel való kapcsolata mindenkinek szemőlyes ős ez a kapcsolat, vagy rendeltős a legfontosabb, a legelsődlegesebb. Amennyiben valaki őletfeladatainak bevált;ss;nt dolgozik, biztos,

hogy a társas emberrel való kapcsolata is rendeltetés szerint éven fog másként lenni, annyit az ott segítő, ahol éppen szükség van rá; a saját fejlődése az megvalósítása szempontjából, s nem annak a rovására. A kiegyenlítő hatás, az énmegvalósítás, sorsvállalás fontoságában mindannyian egyenlők vagyunk a létezésben, nincs olyan, hogy az egyik embernek fontosabb a programja a másiknak megkevesébe. Csak éppen az van, hogy a rosszul értelmezett boldogulási az boldogulási károsítékek hatására egymást az énmagunkat nem előre mozdítjuk ebben a folyamatban, hanem akadályozzuk, hátráltatjuk, szeszavarjuk, ha nem vagyunk kellően emberek. Amikor nem vagyok a helyemen spirituális szempontból, akkor máskor is határozatlanul kibillentek az egyensúlyukból, szeszavarok rendeltetés tudatukban, feggetlenül attól, hogy emberi értékekkel nézve éppen jót tettem nekik. Már akit lehet, s amennyire lehet. Ezért mondják a társas emberek, hogy a pokolba vezet az út jás szándékkal van kiképezve.

A szociológia az embert nagyrészt kapcsolatai alapján vizsgálja, s ki nem mondott alapaxiómája, hogy az ember, énmagában nem sokat ér, kicsinyke lény, társadalmi, kulturális alkatrész, de a kapcsolatai, a kárelőrelépés társadalmi szeszakéntetése, s ez az egész társadalmi szerveződés hatására hatalomra, erőre, természet az más jellegű befolyásra tehet szert, s akkor már valaki, személyné, sőt nem egyszer meg is valósította énmagát. Ez egyébként a polgári éntudat. Ebben van is kétségtelen igazság, de ez nem a végleges igazság, amire egy személyné az életét alapozhatja szellemi szempontból. A kapcsolataimra nem alapozhatom az életem, a kapcsolataim nem lehetnek fontosabbak, mint a bennem levő abszolút lényemmel való kiegyenlítő hatás, tudatos az letisztított kapcsolattartás. Mások, a társadalom értékeinek a felől vizsgálatlan éntudatmésze a saját tudatomban, a saját értékeimben, hosszútávú nem hozza meg a kellő lelki békét, nyugalmat, a szellemi létszárszerű eredő biztonságérzetet, az élet megfeleltetés iránvonalainak megtalálását, megtartását. Ez (a polgári éntudat) tulajdonképpen egy nagyon finom, alig léthat spirituális értéksorrend megfordítás (dh. Halak), aminek viszont nagymértékű gyakorlati kévetkezése van. Legelső sorban az, hogy a személyné nem fordít kellő időt az energiát, saját szellemi éntudatának, képzetének a tisztítására, saját értékeinek az egyetemes igazságok szszhangba hozására, helyette a kapcsolattartásra, az meghatározatlan éntudat (boldogság) keresésre, kézenfekvő cselekvésre, értékekre alapozza éntudatát az életét. A belső zavaroknak, pedig a leglátványosabb kévetkezése, hogy a személyné nagyon hamar kiesik az egyégből, a tengelyből, hosszútávú kedélyproblémái keletkeznek, az egyébe nehezen diagnosztizálható az hagyományos módon nehezen gyógytható, egyre társas társadalmi produktív betegség mellett, s határozatlanul a kérelvésből is kiesik, egyedül az magányosan találja magát. (A XII-es ház a hosszantartó elzártságok, zárt intézet lakók, korház lakók háza is.) Meghatározatlannak, illetve rosszul meghatározottak, átgondolatlan értékektől, igazságoktól vezéreltől való belsőleg, amelyek a valótlanság ingoványos talajra juttattak. Egyedül marad minden felszín-és éntudati, egyéttől való kérelvés si kérelvései, kompromisszumai ellenére. Félrelés ilyenkor éntudat az egyéértől, a megértéstől, az alkalmazkodást, a kapcsolatokat, maximum megjétszés az alakoskodás lesz belőle. Ameddig az ember belől a rés az zavaros, s éntudat szellemi energiát elszakadt, addig kapcsolatai sem telő tudnak, telő tudhatnak meg a szomszéd, valódi, mályrál fakad szeretettel, egyéértéssel, illetve csak nagy hazugságok árán jut egy keves ilyen jellegű nem kielégítő tapasztalathoz, melegsághoz. Az egyéértéshöz, kell ugyanis érteni az Egyet. Egy háit inkább meg kell kezdeni a pozitív magány, a magányval az felvállalását, a mag intenzív befele az felfele, az Isteni léteigazságok fele való fordulást, a spirituális naplózást, valamint mindezen időszakban kikristályosodott iránvonalak az igazságok szerinti lelki, gyakorlati áldozatoknak a megadását. Hiszen tudjuk jól, aki nem hoz áldozatot a lét értékében, a saját nem egoista

mádra értelmezett látható érdekei érdekében, maga vállalik végül eldozott. Saját
főlelmeinek, odaadás káptelenségnek, valamint igazságtartalmainak, ártalmait,
rejtőzködésnek, nyíltága hiányának stb. eldoztatva, aminek csak kélső
megjelenési formái az, ha mondjuk becsapják, hazudnak neki, félrevezetik,
kihasználják hiszékenységet, jehizeméséget, segítőköt.